

عنوان مقاله:

تاثیر ساختار مکانی و موقعیت سکونتگاه های روستایی بر آسیب پذیری ناشی از سیلاب (مطالعه موردی: سه روستای استان یزد)

محل انتشار:

دومین رویداد بین المللی نمایشگاهی مدیریت بحران ایران قوی ۱۴۰۲ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اصغر زارع چاهوکی - هیات علمی دانشگاه یزد، دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی، گروه مرتع و آبخیز

رضا یآوری - مدیریت بحران استان یزد

محسن حکیمیان - مدیریت بحران استان یزد

خلاصه مقاله:

سکونتگاه های روستایی به دلیل نارسایی زیرساخت های ضروری، آسیب پذیری بالایی در برابر مخاطرات محیطی دارند. بر این اساس با وقوع مخاطرات محیطی خسارت های جبران ناپذیری برای سکونتگاه ها وارد می شود. شناخت نواحی در معرض مخاطرات طبیعی همچون سیلاب یکی از گام های اولیه در مدیریت مخاطرات و برنامه ریزی توسعه ای و عمرانی است. سیلاب یکی از مخاطرات طبیعی است که وقوع آن می تواند تلفات، خسارت و آسیب های بسیاری را ایجاد کند. گسترش سریع کالبدی سکونتگاه های روستایی در حاشیه ی رودخانه ها و مسیل های استان، موجب تغییر در خصوصیات هیدرولوژیکی مسیل ها شده و سیلاب های ناگهانی به خصوص در مناطق خشک خسارات جبران ناپذیری را به محدوده های روستایی وارد می نماید. در این تحقیق سه روستا از استان یزد که در سیلاب مرداد ماه سال ۱۴۰۱ هجری شمسی بیشترین بارندگی و همچنین سیلاب شدیدی را دریافت کردند به صورت کالبدی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تحقیق نشان می دهد که روستایی از نظر سکونتگاهی به سمت دشت های دامنه ای گسترش یافته و از بستر و حریم مسیل فاصله گرفته است با وجود دریافت بارندگی و سیلاب بیشتر هیچگونه خسارتی به سکونتگاه های روستا وارد نشده است.

کلمات کلیدی:

گسترش روستا، مسیل، کوهپایه، سیلاب، علی آباد، زردین، بیداخوید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1927626>

